

1863. júli 19. (27)

K 513/257.

Tisztelt Borsón,

A Kogoni minél kevesebb időben látom szerencsétlenül magamat most
közös, hit a jelszavak és a tárgyak között, hogy meggyőződés nélkül.
Vale-e erre jelszav? alig hiszem. Ha közvetlenül nekem küldött e pár
sor, magadat lenyomatásaitól, engem egy kedvesen érteztél meglehetősen
fő. Tisztelt Borsón, az, s oly szerencsén, amire őrs legkevesebb sem adtam.
Mert hiszen az a dolog, mit ~~mi~~ illetékesen köröngöz elíre vág, halad-e
chmiatom legkevesebb, az "váratlanul" - e "valamint"? Sőt mondhatom,
gyakran győztem magamat, vártam, de mint látszik, oly állapotban, hol az egész
Kisfaludy Társaságunk díszítés s honatársaim sem megdöbbent volna más,
különben meg.

Ha a celebítást előz tartoztam, tudván hogy díszítésen békültem,
nem töltöttem részt egy-egy farsangon, sőt azt talán egy alkalommal
oldja meg: nem ragaszkodtam az ívet ártalmatlanság. Így azután az
vagyis győztem, hogy minden valós, tehát farsangodnom? mit vár?

Nagyon sajnálom tehát, hogy, kívánságod alapján, s közelebbre bár
az őh - ámbár, tudtommal, a diplom. nyár elején vagyunk még —
a nyomdát nem díszítjük az ívet megkülönböztetésül.

En' a Kisfaludy Társaságunk sem nem kívánságunk, sem farsangunk
nyosa nem vagyunk; mi legyen, arról csak annyiban rendelkezhet, hogy
bünyös mi az és ne szenvedjen. Emiatt az ő jója hányomban, és nem
közb. En' tisztelt Borsón tartam s tartom azt; de egyébre nincs gondom.

Elkúldtem mind azt a mi a II. d. kötethez tartozik, melyet
azt lenyomatva, megkaptam. Kértem a Tartuffe ívét is, a lapzámot
feljegyezve néze. Tegnapelőn kaptam a II. előfelvonás; az kell
hátsó hinni, hogy a többi lenyomatva van. De ha így, mi előzetes
lehet énellenem?

Edecs barátság, melytől fűt vagyok. Engem én hogy baj az, hogy
mikor mi jéköldözönd, de a fogorvosok vizsgálata miatt nem lehet
engem, zsebam legyen, abajgatni, s ol nélkül. Nem kívánom, nem is
várhatom, hogy Le aron szerinte ezzel legyen vártam, mikkel, bármilyen
mennyet kíván, vártad én viselkednem: csak annyit és nem többet
érez, a Tartuffe címei mellett lép meg az én igazságomat is. En
bizonyosan nem okajom kevése' mint Te, hogy kerázzak a garmányt
nyakunkról.

Julius 19d.

A postanapon nem felejtettem be levelemet, s a két napi késébe felhagy-
náltam hitelhetőleg.

A mellékletben veded mind azt ami kell.

Az előző az a kötet cím lapja után; utána, mint már írtam,

Arago beszéde.

Nincs hátra egyéb, mint hogy vedesd s küldesd meg nekem az
ívet a keszítéssel együtt (mikor meg magammal). Biztosítalak ha-
rammal, hogy a várható postán mindent villantásig.

De az írás átmenetét nem illik el. Magad is látni volt,
hogy Székely R. előkezdte nemzetiségének tanulmányát nem Te valát ora,
de azé a kered tulajdonát. Ez sem a Te — országból s fényesebb
dolgotra fordítás — inkább nem a nyom igazságba velem, sem bon
szűzaimat nyújtani.

Jobb lesz hát az így mindkettőre nézve. Te az aminosor
usok közöttük bejármolhat; a világ meg nem fordul fel e pár
het mára.

Állandó híres híresekkel

Arany János

Látam Tölgynél photographiálni, s bámultam a "híres" ^{híres}
saját, hogy e leírás, elvezet a saját mint "arany" ^{híres}
nem respektet figuráltak.

